

Helge Adam Møller (KF):

Jeg har en enkelt kort bemærkning til hr. Lenger, der måske ikke helt direkte, men så i hvert fald meget indirekte såede tvivl om bl.a. konservative politikeres holdning under besættelsen.

Lad mig da nævne tre navne fra dengang. Lad mig nævne Christmas Møller, lad mig nævne Poul Sørensen, og lad mig nævne Ole Bjørn Kraft. Det var vel nogle af de konservative politikere, som dengang var medvirkende til, at Danmark fik den status, vi havde ved udgangen af besættelsen, at vi blev betragtet som en allieret nation. Det gjorde de sammen med politikere også fra andre partier, men jeg synes ikke, det er rigtigt at sige, at konservative politikere under besættelsen optrådte på en sådan måde, at der kunne være tvivl om Danmarks stilling over for nazismen.

(Kort bemærkning).

Jimmy Stahr (S):

Hr. Helge Adam Møller skal ikke glemme, hvem det var, der drog besættelsen ind i billedet her. Den er blevet nævnt to gange, først af de konservatives ordfører og bagefter af Venstres, der spurgte, om det var fra Hitlertidens Tyskland, vi havde taget dette forslag.

Ud af min bragesnak vil jeg sige, at normalt har jeg da ry for at kunne tale til enfoldige sjæle, og jeg forsøgte faktisk at sige, at disse problemer med definitionen er store, men at det kan lade sig gøre. Så er det ærligt talt for billigt at begynde med besættelsestiden, og det var hr. Helge Adam Møller, der startede det.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jamen så tager vi nutidens Vesttyskland. Så vil jeg gerne stille spørgsmålet én gang til, for at det kan høres helt oppe i tilhørerlogerne, når svaret ikke kommer: hvilken erfaring har man med den nutidige vesttyske lov? Har man haft retssager i Vesttyskland? Hvad har man undersøgt om den vesttyske retspraksis? Hvad ved man om, i hvilket omfang det har standset våbentransporter? Lad os få det at vide, for der må være et eller andet sted, hvor man har fået ideen til det her. Det

er jo ikke fra den danske fagbevægelse eller fra Rederiforeningen.

Birgith Mogensen (CD):

Jeg vurderer disse forslag som valgpropaganda. Menigmand og -kvinde, som ikke har store muligheder for eller tid til at sætte sig ind i denne eventuelle lovgivnings følger og efterveer, vil umiddelbart tænke: alt, hvad der har med krudt og kugler at gøre, lugter af krig; altså stemmer vi imod den hidtidige søtrafik. Derfor er der mange vælgere at hente for de politiske partier, der ønsker vedtagelse af disse beslutningsforslag, som på overfladen dufter af smukke ord og moral.

Når hr. Anker Jørgensen f.eks. udtaler til pressen, at Socialdemokratiet ikke vil være med til at forlænge krigen mellem Iran og Irak, så er det alt for letkøbt et postulat. Naturligvis har en smule dansk sejlads med våben og fetaost ingen indflydelse på krige, hverken her eller dér på jordkloden. Undertiden bilder bitte Danmark sig ind at spille en større international rolle, end tilfældet er og nogen sinde vil blive.

CD konkluderer med overbevisning, at disse to beslutningsforslags eventuelle vedtagelse hverken kan afskaffe eller reducere nogen krig på denne jord. Det er urealistisk tankegang at beskæftige sig med sådan en form for utopi.

Vi kan genere danske rederier med mange restriktioner, og så føler de sig tvunget til at sejle under et andet flag. Det betyder reelt, at vi hvert år mister 5-6 mia. kr. i udenlandsk valuta. Det betyder, som Georg Poulsen og andre organisationsfolk har sagt, at eventuel vedtagelse af en sådan lovgivning i høj grad vil forhøje arbejdsløshedstallet.

At den på mange punkter bliver bekostelig og håbløs at kontrollere, skal nævnes for fuldstændighedens skyld. Hvordan vil man f.eks. kontrollere, om drejebænke, kompressorer, gaffeltrucks, traktorer og mange andre vareenheder bliver benyttet i krigsøjemed eller ej? Hvordan vil man gardere sig imod, at ingeniør Olsen rejser til et eller andet land og sælger sin viden på tekniske eller mekaniske områder, som også kan benyttes i en krigsmaskine?

CD kan ikke medvirke til gennemførelse af B 80 og B 99.